

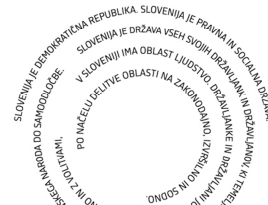

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

Poslanska skupina Slovenske nacionalne stranke

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 97 19, e: gp@dz-rs.si, www.dz-rs.si

Ljubljana, 13. oktober 2020

Igor Zorčič
Predsednik Državnega zbora RS

ZADEVA: Pisna poslanska pobuda

V skladu z 240. in 248. členom Poslovnika Državnega zbora vam posredujem pisno poslansko pobudo v zvezi s sprejemom Zakona o sindikalni dejavnosti, ki ga naslavljam na ministra za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti Janeza Cigler Kralja.

S spoštovanjem!

Zmago Jelinčič Plemeniti,
vodja

V prilogi:

- Pisna poslanska pobuda

VSEBINA PISNE POSLANSKE POBUDE

V imenu Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke podajamo poslansko pobudo ministru za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti Janezu Cigler Kralju v zvezi s sprejemom Zakona o sindikalni dejavnosti.

Več kot očitno je, da področje delovanja sindikatov ni urejeno. Področje bi bilo treba urediti, saj je na tem področju pravna praznina. Splošno znano je, da opravljanje sindikalne dejavnosti v Sloveniji daleč presega njihovo temeljno zasnovo delovanja (boj za pravice delavstva in tako intelektualno ranljivo skupino ljudi v gospodarskih družbah na ustrezen način zaščititi in informirati o njihovih pravicah). Do takšnega delovanja prihaja izrecno iz razloga, ker to področje ni urejeno z zakonom. Pojavlja se t.i. anarho-sindikalizem, ki vidi sindikalizem kot metodo za delavski razred v kapitalistični družbi, da pridobi nadzor nad ekonomijo in s tem nadzorom vpliva na širšo družbo. Lep primer takšnega pojava je lastništvo Delavske hranilnice d.d.. Prav tako so v Sloveniji sindikati organizacijske tvorbe, ki so tesno prepleteni z levo usmerjenimi političnimi strankami. Na Supervizorju so javno dostopni podatki, koliko denarja prejmejo sindikati s strani države za svoje delovanje. V svetu je praksa, da se sindikati financirajo izključno iz članarin. Milijonske vsote, ki se stekajo na TRR sindikatov iz državnega proračuna, je posebnost v svetovnem merilu. Ravno zaradi tolikšne moči, seveda tudi zaradi neurejenosti statusa na nivoju zakona, se dogaja, da delovanje sindikatov v Sloveniji krni gospodarstvo, saj pridobivajo neobvladljiv nadzor nad gospodarstvom. Takšen vpliv se vidi tudi v prenizko določenem kriteriju za reprezentativnost sindikatov (zadošča že 15 % delavcev določene panoge, dejavnosti, poklica, občine oz. širše lokalne skupnosti) in že je sindikat partner pri pogajanjih. Ko enkrat sindikat pridobi lastnost reprezentativnega sindikata, ga nihče več ne nadzira, ali ga dejansko še izpolnjuje. To področje ureja Zakon o reprezentativnosti sindikatov, ki pa je iz leta 1993. Ta zakon je bil sprejet v popolnoma drugačni družbeni klimi in je bil namenjen svojemu izvornemu poslanstvu, in sicer varovanju pravic delavcev v povezavi s 76. členom Ustave Republike Slovenije. Takrat se ni predvidevalo, da bodo sindikalna združenja pridobila tolikšen vpliv v družbi in pozabila na svojo osnovno poslanstvo. Že s tem ko je trenutno veljaven zakon nespremenjen 25 let, kliče po njegovi spremembi. Zakoni se zmerom sprejemajo na podlagi družbenih sprememb. Te spremembe so na področju delovanja sindikalizma v Sloveniji v takšni fazi, da je treba nujno uokviriti samo delovanje sindikatov. Pri tem posebej poudarjamo, da imajo delavci zagotovljeno varstvo pravic v družbah skladno z Zakonom o sodelovanju delavcev pri upravljanju, ki pa je iz leta 2007. Z uveljavitvijo

tega zakona bi se moral do določene mere zmanjšati vpliv sindikatov na gospodarstvo (bojujejo se za lastništvo v gospodarskih družbah) in njihovo izsiljevanje, saj imajo delavci pogoje za sodelovanje pri upravljanju družb prav preko tega zakona; ta zakon je dober in z njim se zasleduje temeljni princip, zakaj ga je bilo treba sprejeti.

Po drugi strani pa se je treba vprašati, koliko so danes demokratični sindikati, glede na to, da so glavni igralci že vrsto, ker ene in taiste osebe. Tudi to stanje je treba urediti v smeri, kot to velja za predsednika republike, ki ima lahko največ dva zaporedna mandata. Takšen način delovanja je nedvomno prispevek k demokratičnosti delovanja.

Prav je, da imamo močne sindikate, saj je navsezadnje to tudi ustavna kategorija in odraz boja delavstva proti izkoriščanju, vendar mora biti slednje področje ustrezno pravno urejeno. Zakon naj zasleduje namen, da se bodo sindikati borili za pravice delavcev; kot njihovo izvorno poslanstvo.

Kdo je odgovoren, da so delavci ustrezno izobraženi in usposobljeni? Prav je, da bi se z novim zakonom uredilo tudi področje izobraževanja, izpopolnjevanja in usposabljanja članov sindikatov tudi s strani samih sindikatov. Sindikat bi moral biti vreden toliko, koliko je vredno znanje njegovih članov. Sindikati trenutno skorajda izključno delujejo na področju organizacijskega dogajanja (spremembe plač, plačnega sistema, delovnega časa odmorov in podobno), ne delujejo pa na področju strateške narave, ki so bolj dolgoročno usmerjene (npr. izgradnja novega skladišča, nove tehnološke rešitve).

Zato predlagamo, da se:

Sprejme Zakon o sindikalni dejavnosti.

Zmago Jelinčič Plemeniti,
vodja